

רשת בחשכת הלילה : הלילה קר למדי, אולם בני חולתא יוצאים לדוג, אף כי הסיכויים אינם טובים. סוענים הם : עלינו להשתמש בכוחות העבודה שלנו בכל התנאים, ביום ובלילה, בגשם ובשרב, כי התקציב של הקיבוץ בנוי על כך. אין אנחנו רודפי קוניקטורה המחפשים רווחים כשהמחיר בשוק עולה. אנו דייגים שקשרנו את גורלנו לאגם בטוב וברע.

רשת במים עליונים : בתקופה מסוימת בשנה גואים מי האגם, מתחברים עם מי הביצות המנותקות בשאר עונות השנה. בתקופה זו חמים המים בביצות אלה יותר ממי האגם, והדיגים הרגישים לקור — בעיקר אמנונים ושפמונים — נוטשים את האגם ומתגוררים בביצות. בתמונה פורשת קבוצה של בני יסוד'המעלה, ביניהם שני עולים חדשים, את רשתה.

הצדדים הלוחמים

מוטה, איש חולתא, עולה חדש מפרס (ימין) מוביל בסירה תו את הדייגים למי קומותיהם, שעה ש' אליעזר גדולטר (ש' מאל), יליד הארץ, מנהיג קבוצת הדייגים של יסוד'המעלה. לוח מספיר בחדרו את סענות אנשיו. גדולטר, לשעבר איש משמרת היישובים, היה מס'מס בהגנה לפני המלחמה ומפ' קד'פלוגה בחיל ה' שריון של צה"ל, נמנה עם חמשה בני יסוד'המעלה שי'סבו 10 ימים בבית הסו'הר של בית שאן.

הנקודה השלישית. כשהגיעה ה' מלחמה לפני המוסדות, ביצעה נקודת השקפה שלישית, שבאה לעזרתם של אנשי יסוד : הישוב זקוק למזון. אמרו פקידים בקרן הקיימת ובמשרד ראש הממשלה : מה שהיה היה. עכשיו יש מצב חדש, והקרן הקיימת לא תפספש בעברה של חברת הכשרת הישוב.

אך הדעות נתחלקו. כיוון שראש מחלקת הדייג, יעקב רותם, הוא בעצמו איש הקיבוץ המאוחד ואיש מפ"ם, לא יתחשבו ביותר בדוי'ה שלו, אולם גם מומחה אחר, יעקב כץ, מסר חוות דעת לטובת חולתא. נתמנתה מעין ועדת בור'רות, מורכבת מאיש הסוכנות, איש קר'בוץ כנרת ואיש המועצה החקלאית (של האורחים), שמטרה פסקדין של רוב לטובת יסוד. מסקנתה : יש ליצור רשות דייג אחידה, בה ישתתפו אנשי חולתא, אנשי יסוד, ואנשי הקרן הקיימת. הרשות לא תקפה את חולתא, אך תתן זכות שווה ליסוד. אולם אם תרד התכופה ב' עתיד עקב יבוש החולה, למטה מתפוקת חולתא משנה שעברה, יבטלו את הזכויות שניתנו לטובת יסוד.

לא ניכנע לסחטנות. הסיבוך ה' אחרון, המכריע, אינו נערך על חופיו הירוקים של החולה, אלא במשרדים אפורים. כי עתה נטוש הקרב בין פקיד הקה"ל, ובין מחלקת הדייג הממשלתית. הלוחם העיקרי הוא יהודה רותם, המ'נהל גבה'הקומה והצעיר (32) של מחל'קת הדייג, התומך תמיכה בלתי מוגבלת בחולתא. טוען הוא : "פקידי הקרן הק'יימת נכנעו ללחץ פוליטי מפלגתי, אינם מבינים כלל את הצד המקצועי. מחלקת כנרת לחמה נגד הקיבוצים שדרשו זכות יחידה לעצמם. אולם החולה הוא אגב סטן, ואסור להכניס בו דייגים רבים מדי, כשם שאסור לזרוע זרעים רבים מדי בשטח קטן. לוא אפשר היה לדוג יותר, היו אנשי חולתא עצמם דגים יותר. להגדיל עתה את מספר הדייגים, שעה שהאגם הולך וקטן, זהו מעשה מגוחך. אנחנו לא ניתן את ידנו לזה. אנחנו לא ניכנע גם לסחטנות, לתעמולה ולתכסיסיים מפלגתיים."

אנשי האגם עצמם מחכים להחלטה ה' סופית בקוצר רוח, כשאנשי יסוד ממשי'כים בניתיים לדוג בלי רשיון, בטוחים שיזכו, ואילו אנשי חולתא משמיעים איומים קודרים, מבטיחים שהעניין לא יעבור בשקט גם אם השלטונות יאשרו פני הממשלה הכריטית, ידענו להתגונן בפני הערבים, נדע גם להתגונן בפני אנשי יסוד. הדייג הוא חיינו, ועל חיינו לא נותר בלי קרב !"

מבטיחים אנשי יסוד : "הם (אנשי חולתא) מאיימים בשב'כת דמים כדי ל'הפחיד את המוסדות !" אך כשהתפורר ענני החורף מעל לאגם החולה השקט, ירדו עליו עננים מבשרים רעות.